

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Τότε δὲν ἰσχύουν οἱ τέχνες τοῦ πονηροῦ

Ἡ καλὴ συμβουλὴ ἐνὸς μάγου*

«ἂν προηγουμένως δὲν κοινωνήσης
καὶ δὲν φορέσης σταυρὸ στὸν λαιμὸ σου...»

Ἀνὴρ τις φιλόχριστος ἐν Βαβυλῶνι τῆς Αἰγύπτου, τῶν ἐντίμων ὑπάρχων, πρὸ τούτων τῶν ὀλίγων χρόνων ἐπιστεύθη ὑπὸ τῆς Ἐξουσίας τὴν φροντίδα τῆς φυλακῆς, καλῶς καὶ εὐμενῶς χρησάμενος τοῖς ἐν αὐτῇ κατακλεισμένοις, οὔτινος τὸ ὄνομα οὐκ ἀνάγκη εἰπεῖν, ἔτι γὰρ ἐστὶν ἐν ζωῇ.

Οὗτος ἡμῖν ὄρκους φρικωδεστάτους διηγήσατο, ὅτι τινῶν φαρμακῶν ἀποκλεισθέντων ἐν μιᾷ πρὸς με, εἰσερχόμην πολλάκις κατ' ἰδίαν ἐξετάσαι αὐτούς, καθὼς ἐστὶν ἔθος τοῖς πεπιστευμένοις τὸ τοιοῦτον ἔργον, λαμβάνων ἐγγράφως τὰς καθ' ἕκαστον φωνὰς

Κάποιος ἄνθρωπος φιλόχριστος στὴν Βαβυλῶνα¹ τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἐπιφανὲς γένος, πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια διωρίσθη ἀπὸ τὴν Ἐξουσία² ὑπεύθυνος τῆς φυλακῆς καὶ φερόταν μὲ καλοσύνη καὶ εὐμένεια στοὺς φυλακισμένους. Τὸ ὄνομά του δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ποῦμε, διότι ζῆ ἀκόμη.

Αὐτὸς μᾶς διηγήθηκε, βεβαιώνοντας τὰ λόγια του μὲ πολὺ φρικτοὺς ὄρκους, ὅτι «κάποιοι μάγοι κλείστηκαν κάποτε στὴν φυλακὴ στὴν ὁποία ἡμουν ὑπεύθυνος, καὶ ἐγὼ πῆγαινα συχνὰ στὸ κελλί τους γιὰ νὰ τοὺς ἀνακρίνω, ὅπως συνηθίζουν ὅσοι ἔχουν ἀναλάβει τέτοια ὑπηρεσία,

αὐτῶν, εἰς τὸ ἀγαγεῖν τὰ κατ' αὐτοὺς τῇ Ἐξουσίᾳ.

Ὁ οὖν εἷς ἐξ αὐτῶν, γηραλέωτερος ὑπάρχων, ὡς εἶδε τὴν διάκρισίν μου προσδιγινόμενον καὶ πρὸς πάντα τοὺς ἐκεῖσε συμπαθῶς διακείμενον, λαβὼν με κατ' ἰδίαν λέγει μοι αἰγυπτιακῇ γλώττῃ Ἐξορκίζω σε τὸν Θεὸν τὸν παραδόντα ἡμᾶς εἰς τὰς χεῖράς σου, μηδέποτε καθήσης εἰς ἐξέτασιν ἡμῶν τῶν τεσσάρων φαρμακῶν, ἐὰν μὴ πρότερον κοινωνήσης καὶ φορέσης σταυρὸν ἐπὶ τοῦ τραχήλου σου. **Κακοὶ** γὰρ ἄνθρωποι εἰσιν οἱ ἐταῖροί μου καὶ θέλουσι βλάψαι σε, ἀλλ' ἐὰν ποιήσης ὡς εἶπόν σοι, οὐδὲ αὐτοὶ οὐδὲ ἄνθρωπος ἄλλος δύναται ἀδικῆσαι σε.

Ταῦτα δαιμόνων καὶ φαρμακῶν ὁμολογούντων, εὐδηλον ὅτι ἀσεβέστεροι τούτων τυγχάνουσιν οἱ τὸ ἅγιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μὴ ὁμολογούντες καὶ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ὥραν βλασφημοῦντες καὶ διὰ τούτων ἡμᾶς τιμωροῦντες.

Τίνας δὲ λέγω; τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, κατὰ τὴν τοῦ

καταγράφοντα τις καταθέσεις τοῦ καθενός, γιὰ νὰ ὑποβάλω σχετικὴ ἀναφορὰ γι' αὐτοὺς στὴν Ἐξουσία.

Ὁ ἓνας λοιπὸν ἀπὸ αὐτοῦς, ὁ πιὸ ἡλικιωμένος, ὅταν εἶδε ὅτι φέρομαι μὲ κατανόησι καὶ δείχνω συμπάθεια σὲ ὅλους τοὺς ἐκεῖ, μὲ πῆρε ἰδιαιτέρως καὶ μοῦ λέει στὰ αἰγυπτιακά:

“Σὲ ἐξορκίζω στὸν Θεό, ὁ Ὅποιος μᾶς παρέδωσε στὰ χέρια σου, ποτὲ νὰ μὴν καθήσης νὰ ἀνακρίνης ἐμᾶς τοὺς τέσσερις μάγους, ἂν προηγουμένως δὲν κοινωνήσης καὶ δὲν φορέσης σταυρὸ στὸν λαιμό σου. **Διότι** οἱ σύντροφοί μου εἶναι κακοὶ ἄνθρωποι καὶ θέλουν

νὰ σὲ βλάψουν, ἂν ὅμως κάνης ὅπως σοῦ εἶπα, οὔτε αὐτοὶ οὔτε ἄλλος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σοῦ κάνῃ κακό”.

Ὅταν δαίμονες καὶ μάγοι τὰ ὁμολογοῦν αὐτά, εἶναι φανερό ὅτι πιὸ ἀσεβεῖς ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δὲν πιστεύουν στὸ ἅγιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ βλασφημοῦν ὅλη τὴν ὥρα τὸν Σταυρὸ του, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μᾶς βασανίζουν.

Ποιοὺς ἐννοῶ; **Τοὺς** ἐχθροὺς τοῦ Σταυροῦ, τῶν ὁποίων τὸ τέλος θὰ εἶναι ἡ ἀπώ-

Θεοῦ διὰ στόματος Παύλου
ἀπόφασιν.

λεια, σύμφωνα με τὴν ἀπόφαση
τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὴν διετύπωσε
τὸ στόμα τοῦ Παύλου.

(*) Ἄγνωστες σελίδες τοῦ Γεροντικοῦ, Μέρος Α', Διηγήσεις Ἁγίων Γερόντων, § 13, σελ. 64-67, ἐκδόσεις «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας». • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἐξουσία: οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἰσλαμικοῦ κράτους. **Σ**τὴν ἱστορία τοῦ Ἰσλάμ δὲν ἦταν σπάνιο νὰ τοποθετοῦνται σὲ ὑπεύθυνες θέσεις ἱκανοὶ καὶ μορφωμένοι Χριστιανοί, ὅπως π.χ. ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς (βλ. Μηναιὸ 4 Δεκ.).

2. Προφανῶς ἐννοεῖ τοὺς Σαρακηνοὺς ποὺ εἶχαν κυριαρχήσει στὶς περιοχὲς ἐκεῖνες ἀπὸ τὸν 7ο αἰῶνα καὶ καταπίεζαν τοὺς μὴ Μουσουλμάνους. **Π**ράγματι, τὸ Ἰσλάμ ἀπορρίπτει ρητὰ τὴν πίστη στὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ συνέπεια τὸν Σταυρὸ καὶ τὰ Μυστήρια.